

Előfizetési díj:

Negyedévre... — 2 kor.

Félévre... — 4 kor.

Egész évre... — 8 kor.

Egyes szám 40 fill.

HERKULES

SZERKESZTIK:

PORZSOLT JENŐ.

PORZSOLT KÁLMÁN.

Főmunkatárs: KÁRPÁTI BÉLA.

Szerkesztőség és
kiadóhivatalIX., Ferencz-körút
31. szám, I. em.Megjelen július és
augusztus kivételével
havonta kétszer.

Achilles Sport-Egylet
Aradi Korcsolyázó-Egylet
Budapesti polgári lövészegecs.,
Budapesti Torna-Club,
Beregszászi Korcsolyázó-Egylet,
Bpesti hegyvidéki Turista-Egyl.,
Budapesti Torna-Egylet,
Délvidéki Kerékpár-Egylet,
Debreczeni Korcsolyázó-Egylet,
Debreczeni Torna-Egylet,
Fővárosi Vivó-Club,
Érsekújv. Vivó- s Torna-Egyes.,
Győri Csónakázó-Egyesület,
Gyöngyösi Korcsolyázó-Egylet,
Kassai Korcsolyázó-Egylet,
Kassai Tornázó- és Vivó-Egylet,
Kolozsvári Athletikai Club,

Kolozsvári Korcsolyázó-Egylet,
Körmendi Athletikai Club,
Kunsztmártoni Csón.-Korcs.-Egyl.,
Lévai Torna- és Vivó-Egylet,
Lőcsei Korcsolyázó Egylet,
Lőcsei Vivó- és Torna-Egyesület,
Magy. Testgyakorlók Köre,
Márm.-szigeti ifj. Torna-Egylet,
Magyar Uszó-Egylet,
Maros-Vásárhelyi Torna-Egylet,
Magyar-Óvári Torna- s Vivó-Egyl.,
Maros-Vásárhelyi Kerékpár-Egyl.,
Maros-Vásárhelyi Korcs.-Egylet,
N.-Bányai Torna- és Korcs.-Egyl.,
Nagy-Enyedi Korcsolyázó-Egylet,
Nagy-Kanizsai Torna-Egylet,
Nagy-Kállói Korcsolyázó-Egylet,

Nemzeti Hajós-Egylet,
Neptun Bpesti Evező-Egylet,
Ó-Becsei Kerékpár-Egyesület,
Ó-Budai Torna-Egylet,
Pécsi Athletikai Club,
Pápai Korcsolya-Egylet,
Pozsonyi Torna-Egylet,
Privigyei Korcs.-Egylet,
Rimaszombati Korcs.-Egylet,
Quarnero Csónakázó-Egylet,
Sátoraljaihegyi Korcs.-Egylet,
Selmeczi Akad. Athleta Club,
Soproni Korcsolyázó-Egylet,
Soproni ev. főgymn. testgy. Köre,
Sportkedvelők Köre,
Szabadkai Sport-Egylet,
Szabadkai Torna-Egylet,

Szarvasi Korcsolyázó-Kör,
Szatmár-Németi Torna- s Vivóegyl.
Szegedi Csónakázó-Egylet,
Szegedi Korcsolyázó-Egylet,
Szegedi Torna-Egylet,
Székely-Udvarhelyi Korcs.-Egylet,
Székestehérvári Korcs.-Egylet,
Szegedi Kerékpár-Egyesület,
Szászvárosi Athletikai-Club,
Szolnoki Korcsolyázó-Egylet,
Temesvári Korcsolyázó-Egylet,
Torontáli Korcs.- és Hajós-Egylet.
Torontáli Athletikai Club,
Tordai Korcsolyázó-Egylet,
Újvidéki Kerékpár-Egyesület,
Veszprémi Torna-Egyesület,
Zsombolyai Athletikai-Club

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Helyi tornaversenyek.

Az egy városban levő iskolák közös torna-versenyének szinte nagyobb fontosságot tulajdonítunk mint a kerületi és országos torna-versenyeknek. Az országos tornaversenyek mint egy nemzeti ünnepek, a helyi versenyek ezeknek alapos előkészítői. Az alsóbb négy osztályok tanulói nem mehetnek az országos versenyekre, így ezek csak a helyi versenyeken szerepelhetnek. Már pedig jól tudjuk, hogy az általános erősödési vágy, az igazi torna- és versenyzési-kedv csak az ifjabb tanulóknak van meg. Nemcsak tornatanításunk az oka annak, hogy e kedv a tanulóknak osztályról-osztályra csökken és a versenyekre a felsőbb osztályokból csak épen a kiváló versenyzők jelentkeznek.

Azért kellene a helyi versenyekre több gondot és természetesen több pénzt is szentelni. A kis gyermekek általános erősödési vágyát ápolni kell, fenn kell tartani; erre pedig kitünő alkalom a helyi verseny, hol okvetlenül minden tanuló szerepelhet. A versenyt úgy kell rendezni, hogy a leggyöngébb is kedvvel vegyen benne részt és a pályát lelkesedve hagyja ott. Az első tornaversenyek rendezetlensége, a sok mellőzés nem fordulhat itt elő, mert az egy helyen levő iskolák a több próba által oly sikeres versenyt rendezhetnek, hogy mindenki

elégedve távozik. — Egyik fő elve kell, hogy legyen a versenyeknek is, hogy a nagy tömeg szerepeljen főleg, hol mindenki részt vehet a mutatóanyagokban. Nem kell az egyéni versenyeket sem háttérbe szorítani, de az előzetes próbákra kell az előkészülményeket megtartani, hogy a versenyre csak a döntő küzdelmek maradjanak.

Még nagyon sok helyen az ily versenyek rendezésének a legfőbb akadály, hogy a pályák nincsenek. Ugy de épen azért kell ily versenyek rendezését erőltetni, hogy a hatóságok látván ezeknek szép, lélekemelő lefolyását mindinkább törekedjenek a versenyterítők készítésére. — Hány városban készült már ilyen-olyan játéktér épen a kerületi versenyek alkalmával?! A tornatanártól és az iskolától elég, ha a versenyeket rendezzi, majd idővel a hatóságok az állandó pályáról gondoskodni fognak.

Különös eset, hogy a főváros ezer meg ezer tanulójának nincsen olyan helye, hol versenyezhetnének, hanem ki kell bérelni a millenáris versenypályát. Itt fogja e hó végén a fővárosi iskolák ifjúsága bemutatni ügyességét, A legszebb gondolat volt Piperkovics tanügyi tanácsostól, hogy e versenyt rendezteti, hol a polgári iskolák tanulói, kik az országos versenyekből mindig kimaradnak, térhez, alka-

lomhoz jutnak a szakemberek előtt ismert gyakorlottságuk bemutatására. A versenyen bizony a közönség is nagy számmal fog megjelenni, csak a belépő-díjak is legyenek polgáriak, mert a fővárosi szegény szülő bizony elmenne gyermeke ünnepélyére, de a versenyruha árán túl drága jegyre nem igen telik. Az ily versenyeknél nem lehet arra számítani, hogy a kiadás bejőjön; a jövedelmet az ily verseny erkölcsi nagy hatása képviseli, — sőt ha nemsokára az ingyen népmulatság divatba jön, úgy ez legyen első ilyen, mert ennek valódi haszna lesz.

Az eddigi versenyek tapasztalatai után a mostani verseny rendezőségét arra kérjük, hogy a rendről igyekezzék ezuttal jobban gondoskodni.

Értjük ezt a közönségre és a tanuló ifjúságra is. Azt nem lehet megengedni, hogy mint a legutóbbi versenyen is történt, hogy a közönség és az el nem foglalt tanulók a pályára tóduljanak.

A jobb nevelésű és a kívül szorongó közönség az ilyen rendetlenkedésekkor ott szokta hagyni a versenyt, mi a legnagyobb baj. Alaposan csak majd akkor lehet a bajon segíteni, ha külön ily versenyekre készült pályánk lesz, de addig a messze időig a tanulók szigorú fegyelmezésével és a közönségnek rendőri féken tartásával kell a verseny szép lefolyását biztosítani.

A vidéki városokban is nagyon üdvös volna a kissé alaludt versenyzési kedvet felkölteni, mire a helyi versenyek rendezése kiválóan alkalmas.

Minden lehetőleg meg kell tenni, hogy az ifjuság az ily versenyeken teljes számmal vegyen részt, hogy a szabadgyakorlatok bemutatásával hatalmas képet mutathassunk, ami mindenek felett a legmaradandóbb hatást kelti.

Sokat beszélnek most a tornatanítás reformjáról, mutassák meg tornatanáraink, hogy az eddigi reformok alapján is mily magas fokon van iskolai testi nevelésünk.

L. M.

Uszás az olympiádon.

Minden sport, mely hivatva volt az embernek a létért folytatott elkeseredett küzdelmében fontos, sőt döntő szerepet játszani, az őskor titokzatos, legenda szerű homályában találja rudimentumait; így mindenekfelett az uszásról tehetjük fel, hogy a praehistorikus korszakok meztelen, barlanglakó állatembere minden oldalról fenyegetett és ezernyi veszélytől környezett életének fentartása érdekében kényszerűségből megtanult uszni, egyrészt, hogy a szárazföldi fenevadak elől legyen hová menekülnie, másrészt, hogy élelmét a vizilakók köréből is megszerezze. Az ősvilág relytélyes vizeit szegélyző gigászi fák sok néma, elkeserült küzdelemnek lehettek szemlélői, melyben nem mindig a primitív kőbaltával felfegyverzett és izmos karjával a hullámokat bátran hasító őseMBER lehetett a győztes. Ez azonban csak feltételezett theória, amelyet természetesen történelmi értékű bizonyíték nem támogat; a későbbi korban azonban, mikor a história, bár még csak gyengén lobogó fáklya némi, gyér világosságot terjeszt már pozitív tudomással birunk arról a nagy fontosságról, melyet az uszásnak, annak óriási értékű higienikus, erősítő és egészség fentartó értékénél fogva jogosan tulajdonítottak. A vasfegyelemmel összetartott katonaállamnak, Spártának szilaj ifjai csak úgy az Eurotas hideg hullámai közt edzették acélkeményre a karjukat, amely olyan jól forgatta a kardot és amelyen annyiszor törött meg a perzsa túlerő, mint a világhódító Róma ifju sarjadékai a Tiberisben. Róma, nem a kéjek, a tivornyák posványában vergődő császárság, hanem a puritán erkölcsű, tisztaéletű, ércebe vértezett republica nagyon jól megbecsülte az uszás nagy horderejű, nemzedékek élet- és harczképességére kihatással bíró erejét, amit élénken igazol azon közszólásuk, hogy: „hescit legere et — natare.” És a Mars mezejéről a hadgyakorlatokról visszatérő, életerőtől és életkedvtől duzzadó nemes ifjak a Tiberis morajló habjai közé vetették magukat, hogy fékezhetetlen erővei, hősi bátorsággal tudják majd követni a római sást merész a földkerekségén minden népet megremegtető röptében.

Rég elmúltak a daliás idők, melyek csak emléken mereng el néha-néha a szemlélődő. A modern harcok nem pajzsok döngése, kardok csattogása, lándzsák suhogása közt folynak le; a XX. század más követelményekkel lép az emberiség elé, mint lépett Lykurgos százada. Egy életfeltétel szükségessége azonban nem szünt meg századok multán sem és ez az, hogy valamely nemzet úgy a gazdasági, mint a kulturális és az önállóságért folytatott harcban csak akkor lehet diadalmas, csak akkor állhat sikeresen ellent az őt körül harsogó ellenséges néptenger könyörtelen ostromának, ha ifjai ép, erős, edzett karjában találja meg a védőbástyát. Mi pedig bizvást állithatjuk, hogy az uszás ebben a tekintetben a legeszményibb, a legide-

álisabb, a leghatékonyabb befolyással van, a fizikumot egyenletesen és harmónikusán fejlesztve.

És sajátságos! Éppen az uszás az a sport, melyben a magyar faj kiválósága a legjobban érvényesül, amelyben a legszebb sikereket aratja és melyben a legszebb szerepre van hivatva. Ezen állításunkat fogja igazolni a nemzetek erőviszonyának legklasszikusabb próbaköve, az idei olimpiád!

A rég letűnt, rommá-porrá vált napsugaras, verőfényes Hellas legszebb, motivumát, az ifjuság színevirágának vetélkedését élesztik fel az olyan olimpiai versenyek, amelyeknek most talán fokozott jelentőségük van, mert nem egy ország, de egy világ sportüzöit egyesítik nemes versengésben a porondon, amelyen, ha int felénk a győzelem pálmája, — ebben meg-egyezik minden elfogulatlan sportember — úgy az csak az uszás terén lehetséges. Igyekezni fogunk a továbbiakban az érdeklődő közönséget arra vonatkozólag tájékoztatni, hogy milyen esélyekkel indulunk neki a világversenyeknek, melyek már most felköltik a művelt világ figyelmét. Hiszen a sport legelvakultabb, legelzárkóztatottabb ellenségei sem vitatják, hogy valamely nemzet művelődésének fejlődése magával hozza a testnevelésnek és testgyakorlásnak fellendülését is.

Az olimpiai uszó-versenyszámok a következők: 100 m.-es, 400 m.-es és 1500 m.-es uszás; melluszás 200 m.; hátuszás 100 m.; müugrás; staféta-verseny 45200 m.; vízipóló. Mindjárt bevezetésül konstatáljuk, hogy a londoni Olympic Council nagyon szűkkeblűen járt el a mi olimpiai bizottságunk kérelmeivel szemben és megtagadta egy 200 m.-es versenynek, valamint egy 5550 m.-es stafétauszásnak a felvételét, amely versenyekben pedig eminens esélyeink lettek volna. A fenti programmon végig futva, mindjárt ki kell rekesztenünk a müugrást és a vízipólót, mint amely két számra nem vehetünk kiküldetést kombinációba, egyrészt müugrósportunk embryonális, fejletlen volta, másrészt egy vízipólócsapat delegálásának tulságos költségei miatt. A többi versenyszámban már inditunk versenyzőket, akik közül a legnagyobb esélyekkel természetesen ismét csak babérlepte világbajnokunk Halmay Zoltán startol, aki már három olimpiádon képviselte diadallal a háromszinü zászlót és aki a negyedikén — ha az előjelek nem csalnak — jobb lesz, mint valaha, bár ellenfele vele egyenrangú világlklasszis, Charles Mortin Daniels (New-York) igen veszélyes rivális ugyan, akinek bár fiatalabb volt némi előnyt ad Halmay felett, mint ahogy az amerikai javult is egy év leforgása alatt 100 yardon teljes két másodpercet, mégis több okunk van színeink győzelmében bizni; elsősorban is Daniels fizikuma Halmay-énál jóval gyengébb, úgy hogy az utóbbi évek szigorú, erős, mondhatnók túlfeszített tréningje után némi stagnálás, megállapodás várható nála; a másik még nyomósabb indok ama körülmény, hogy az idei 100 m.-es olimpiai világbajnokság egy vonalban fog le-

uszatni, ami Daniels-nek óriási, hihetetlen jó forduló reá nézve igen nagy, talán végzetes hátrány, amint-hogy a tavalyi 100 yardos bajnokságot Angliában a bár akkor már formájában visszament Halmay, szavahihető szemtanuk bizonyossága szerint, csak azért vesztette el, mert a három forduló közül kettőnél pótolhatatlanul sokat vesztett. A 200 m.-es melluszásban körülbelül Halmayéhoz hasonló esélyekkel indul Fabinyi József, Baronyi András és Toldi Ödön, akik a legnagyobb valószínűség szerint mind a hárman fognak kint Loudonban startolni; ami e három versenyző egymásközi viszonyát illeti, hát Fabinyi és Toldi mellett szól a nagyobb szívósság és kitartás. Baronyi mellett nagyobb a gyorsaság, úgy hogy igen bajos köztük az elsőséget eldönteni és csak az olimpiai próbaverseny közvetlen eredménye fog kompetens ítéletet mondhatni. Részünkről egyrészt a táv hosszúsága (a 200 yardnal, tehát a szokásos melluszótávnál 18 m.-el hosszabb) és a fordulók majdnem teljes hiánya miatt legjobban Fabinyiben bizunk. De hiszen a mi szempontunkból teljesen mellékes is, hogy ki győz, fődolog, hogy csak magyar győzzön.

Legveszélyesebb ellenfeleink a németek, a kiknek a melluszás régi időktől kezdve specziálisan kedvelt uszásfajtájuk. Legjobb emberük Georg Zacharias (S. C. Weissensee) ez az elpusztíthatatlan östehetség, az 1904. évi olimpiai világbajnok, akinek azonban a 200 m.-es táv, rövidsége miatt tán még nem conveniál (Zacharias csak 400 m.-en érvényesül, de arra aztán remek is), ami a mieink javára billenti a mérleget. A staféta-versenyben véljük — minden chauvinismus és elfogultság nélkül — a magyarok számára a legnagyobb esélyeket feltalálni és azt hisszük, hogy a magyar csapat győzelmét sem a németek, sem az angolok és amerikaiak nem fogják tudni megnehezíteni, úgy hogy ennek a versenynek a megnyerésére — emberi előrelátás szerint — számíthatunk.

A stafétacsapat negyedik tagjának a megválasztása fogja a legnagyobb munkát és gondot adni. A körülbelül biztos tagok: Halmay Zoltán, aztán Zachár Imre és Hajós Henrik; Halmaynak, ha jó kondícióban van 2 p. 30 mp.-en belül kellene a 220 yardot a Császárfürdőben uszni. Hajósnak és Zachárnak ugyanott 2 p. 33—34 mp. alatt. A negyedik tag eddigelé még igen kétes. Bruckner Lajos, Kiss Géza, Hégner Jenő pályázik arra a dicsőségre, hogy hazáját a stafétában képviselje Bruckner, ha 1906. évi formáját eléri, akkor holtbiztosan verné ellenfeleit, de ez mostani katonai tanulmányai által megszakított tréningjére való tekintettel sajnos kérdéses és így a három fentemlítettnek egyenlő esélyeket adunk. A staféta megnyerése azonban, ettől egészen függetlenül több mint valószínű.

A 400 és 1500 m.-es versenyekben az angolok állítják a mieinknek a legveszélyesebb ellenfelet, Henry Taylor (Chadderton S. C.) személyében és azt gondoljuk, hogy Zachár a 400 m.-es és főleg Hajós az 1500

m.-es versenyben legjobb esetben csak helyezett lehet. Az 1500 m.-es verseny Taylor elvitathatatlan zsákmanya és e mesés stayernek közelébe se igen fognak jutni; e helyezettek közzé várjuk Sheff Ottót is. A negyed angol mértföldes versenyben Taylor-ra nézve Zacháron kívül F. Beaurepaire (Ausztrália) is számba jöhető ellenfél, aki még csak legujabban tünt fel és 16 éves kora daczára is 5 p. 28.4 mp.-es fenomenális idővel nyerte Ausztrália 440 yardos bajnokságát. A 100 m.-es hátuszásba Fülöp Károly fogja hazánkat legvalószínűbben képviselni, de nem hisszük, hogy akár A. Biebrsteinre (Hellas, Magdeburg, Németvsz.) akár F. A. Umvinre (Sheffield, Otter S. C. Anglia), e verseny prezeptív győztesekre nézve komolyan veszélyessé válhatnak. Bieberstein 1 p. 21 mp.-re uszott egyenes vonalban háton 100 m.-t (1906. augusztus 12.), amivel biztosan győzhetne Londonban is, ha veszedelmes kronikus betegség nem gyötörné.

A fentebbiekben röviden vázoltuk esélyeinket. Hogy lesz, mint lesz: természetesen nem tudni előre. Uszóink azonban abban a tudatban mennek ki, hogy vállalkra egy nemzett bizalma nehezedik, hogy küzdelmüket egy nemzet lélekzetfojtotta figyelme kíséri és hogy az esetleges diadalt jelentő fentlobogó piros-fehérszöld zászlót egy nemzet üdvrivalgása és örömujjongása fogadja.

Isten adja, hogy úgy legyen! *Donáth Leó.*

Iskolák Főiskolák.

Egyetemek közötti athletikai viadal. A Budapesti Egyetemi Athletikai Club ezidei első athletikai viadalának eredménye a következő:

I. 100 yardos-junior síkfutás:

I. Fáy István (MAFK.). Idő: 11. 8 mp. 2. Joannovics József (MAFK.). III. Gottesman Raul (BEAK.).

II. Súlylökés. (Körből): 1. Fáy István (MAFK.) 11 méter 40 cm. 2. Környei Béla (BEAK.) 9 méter 99 cm. 3. Domokos György (MAFK.) 9. 55 m.

III. 100 méteres senior síkfutás: 1. Fekete István (MAFK.). Idő: 11.8 mp. 2. Déry Emil (MAFK.). 3. Szende Andor (MAFK.).

IV. Diszkoszvetés. (Körből): 1. Wiesner Frigyes (BEAK.) 30 méter 80 cm. 2. Szende Andor (MAFK.) 30 méter 30 cm. 3. Joannovics József (MAFK.) 28 méter 59 cm.

V. 80 yardos gátfutás. 1. gróf Csáky István (MAFK.). Idő: 13 mp. 2. Szende Andor (MAFK.). 3. Olasz Andor (BEAK.).

VI. Magasugrás. (5 tös csapatverseny). 1. MAFK. ponttal. 2. BEAK. csapata 722 ponttal.

VII. 30 méteres junior futás. 1. Mamusich József (MAFK.). Idő: 5 perc 11. mp. 2. Csada Ferencz (MAFK.). 3. Hausler József (MAFK.).

VIII. Egy angol mértföldes senior síkfutás: 1. Holics Rezső (BEAK.). Idő: 5 perc 9 mp. 2. Tolnay Emil (MAFK.).

IX. Nyolczszor százméteres stafétafutás: Első a MAFK csapata. (Gróf Csáky, Kell, Fekete, Fáy, Déry, Babics, Joannovics, Szende). Második a BEAK. csapata. (Ivánka, Olasz, Poór, Abarbanell, Holics. Wiesner, Mamusich, Gottesman).

Diákszálló kiránduló diákok számára Eperjesen. A Magyar Kárpátgyesület Eperjesi osztálya már eddig is minden lehetőt elkövetett a tanulóifjúság kirándulásai érdekében. Ugyan e törekvés vezette a választmányt, midőn elhatározta, hogy a Sáros megyébe kiránduló tanulóifjúság számára Eperjesen 30 tanuló befogadására diákszallót szervez, melyben az ifjúsági kirándulás résztvevői csekély (20 fillér) díjért szállást kaphatnak és kedvezményes áron étkezhetnek. Eddig az Eperjesre s általában Sáros megyébe készülő ifjúsági kirándulóknak sok bajt okoztak az elhelyezésre és ellátásra vonatkozó előkészületek, úgy, hogy igen sok kirándulás e bajok miatt, s igen sokszor kellő személyes összeköttetés híján is elmaradt. Mindezekben a bajokban a diákszálló szervezésével akarnak segíteni. A diákszálló oly intézmény akar lenni, amelyben bármely ifjúsági kirándulás résztvevői — előzetes bejelentés mellett — szíves fogadtatásra számíthatnak. Az egyesületi osztály a kultúra szolgálatában még arra is kész, hogy szívesen nyújt segédkezet az ifjúsági kirándulások utitervének összeállításában.

Labdarugás.

Magyar-osztrák szövetségi mérkőzés.

Győz az osztrák csapat 4 : 0 arányban.

Sok vérmes reményt döntött dugába a magyarok veresége. Azok a football-hivek, akik a magyar csapatot sehek ellen látták játszani, a mikor 5 : 2 győztek, megesküdtek volna a magyarok győzelmére. A magyar csapat is a legvérmesebb reményekkel telve indult utnak a nevezetes mérkőzésre, amely hivatva volt eldönteni, hogy melyik a kontinens legjobb csapata. Ez a feltevést indokolja az a körülmény, hogy a bécsi csapat győzött Berlin, a budapesti pedig Prága válogatott csapata felett.

A lefolyt mérkőzés meggyőzte a nézőket arról, hogy a győztes csapat nem volt jobb legyőzötténél és különösen nem volt jobb 4 goállal. Mindenekelőtt konstátáljuk, hogy a 4 goal közül 2-öt teljesen szabálytalanul érték el. Az osztrák kapuban álló Angliából importált Pekarna pedig oly mesés játékot produkált, hogy a magyarok vehemens támadásai és mesés lövései rajta mindig megakadtak. Volt rá eset, hogy az 5 magyar csatárral szemben egyedül állt, s ilyenkor is sikerrel oldotta meg feladatát. A goaldifferencia nem

bizonyítja tehát a két csapat közötti erőkülömböséget, hanem csak azt a sajnálatos körülményt, hogy a magyarok, daczára szép játékuknak nem tudtak eredményt elérni,

A mérkőzés soha nem tapasztalt érdeklődés mellett folyt le a Hoche-Warte zászlókkal feldíszített pályán. A bejáratok előtt az automobilmek, fiakerek és magánfogatok százai állottak. A négy órakor kezdődő mérkőzésre már három órakor özönlöttek a nézők, kik végeredményben mintegy 6000-en lehettek, dacára a jóval felemelt helyáraknak.

Ép úgy, mint nálunk, a közönség nagy sovénul viselkedett, ami szintén döntő befolyással volt a mi elkényesztetett játékosainkra. Mikor a magyarok támadtak, siri csendben volt a közönség, ellenkezőleg, a bécsiek lényegtelen sikereit orkánszerű üdviválgással fogadta. Holleyt, a nálunk előnyösen ismert bírót, is hatalmába ejtette ez a hangulat és bécsieknek sokat elnézett.

A magyar csapat súlyos veresége annak tudható be, hogy a második félidőben taktikát változtatva, főként a védelemre helyezkedett. A két szélső half nem támogatta a csatárokat, hanem hátra vonult backnek, tehát a csapat 4 back-kel és egy half-fel játszott. A csatárokat csak Bródy látta el labdával, akiknek maguknak kellett hátramenni a labdáért. Borbás például csak kétszer kapott labdát. A magukra hagyott belső csatárok teljesen a csapat színvonalán alul játszottak és izgatottságuk miatt a legkedvezőbb alkalmakat elszalasztották. Különösen elhibázott dolog volt a csapatba két jobboldalon játszó backet állítani, kik közül Rumbold a baloldalra ment és bár igen jó volt, nem volt oly hasznos, mint jobboldalon lett volna. Ezzel szemben a szöv. kapitánynak az a véleménye, hogy egy jó backnek mindkét oldalon egyformán jól kell tudni játszani.

Domonkos sokszor szépen mentett, alkalma ugyan nem sok volt, de az bizonyos, hogy más magyar kapussal még nagyobb goaldifferencia lett volna.

A háttvédekről szólva, sajnálattal kell megemlékeznünk Csüdör hiányáról, akit betegsége akadályozott.

A halfok közül Bródy kimagaslott, bár Meggyessy is briliáns volt, Ficzere nagy agilitással dolgozott, sikeresen fogván a bécsiek veszélyes baloldalát.

A három első csatár kedvtlenül, minden eleménység nélkül dolgozott, ellenben a két szélső igen jó volt, különösen az első félidőben.

Az osztrák csapaton meglátszott, hogy régen együtt van és sokkal jobban megértik egymást, mint a mieink. Pekarna a legjobb, utána a halvesor említendő. A csatasorban a két szélső Hussák és Andres felülmulhatlan, míg Studnicka helyén Kubik játszott, ki jobbnak bizonyult, mint az elődje. Általában a kitünő formában levő WAC játékosai remekeltek. Daczára kitünő összeállításuknak, nem fejthették ki teljes tudá-

sukat, mert a magyar védelem mindenben megzavarta őket.

Négy óra 12 perczkor a következő két csapat kezdi a játékot:

Bécs:

		Pekarna		
	Eipel		Retsching	
	Knöll	Kvitek	Dlabár	
Hasak	Kohn	Kubik	Fischere	Andres
Büdapest:				
Borbás	Schlosser	Koródy	Weisz	Sebestyén
	Meggyessy	Bródy	Ficzere	
	Rumbold		Müller	

Domonkos.

A magyarok kezdik a játékot és mindjárt támadnak kb. 19 perczig, mikor Hussák lerohan a labdával. Müller a labda mellé rug és Fischer goalt lő. Ujra felállítás után újra a magyar csapat támad és csodálatosan, a legszebb lövések a kapusnak mennek. Andres lefut, Rumbold feltartja, de csak az embert és a tovább guruló labdát Kubik belövi. (18 percz.) A félidő hátralevő részében főképp a magyarok támadnak. A mérkőzés közben Kvitek megsérül s kiáll, helyette Lintsevskyt akarták a bécsiek becsempészni a kiálló helyett, mit a magyarok észrevesznek és tiltakoznak. Mire Kvitek visszamegy.

A 2 : 0 végződött félidő után a már említett megváltoztatott taktikával játszó magyar csapat teljesen egyenlőnek mutatkozik és az első 25 perczben nagyon változatos a játék. A kapusoknak sok dolguk akad. Hussák offside állásból lő a kapura, mely a kapu külső hátulsó fáját éri és innen visszapattnva a goalba perdül. Bíró goalt ítél. Goal után a magyar csapat a kapujához szegezi ellenfelét, de úgy játszik, mint itthon a Pirat ellen. Schlosser cselezéseivel sokat árt. A 39. perczben kiszabadul a bécsi csatársor, a labda az off-side álló Andreshez kerül, ki a labdát a lesben álló jobb összekötőhöz juttatja és megvan a negyedik goal.

A nafiszerű siker reményében a magyar csapatot mintegy 50 sportember kísérte el szomorú útjára. A szövetség részéről Kárpáthy Béla elnök, Steiner Hugó alelnök és Maleczky Román főtítkár voltak ott, továbbá Stobbe Ferenc szöv. kapitány, ki a csapatot manegalta.

A fogadtatás az osztrákok részéről a lehető legszívesebb volt, a mérkőzés után fényes lakomát adtak, ahol a magyar csapat fair játékáról a legnagyobb elismeréssel emlékeztek meg.

P. H.

Nemzetközi mérkőzések.

Wiener Sport Club — Budapesti Atlétikai Klub
3 : 0. A mérkőzés nagyon egyoldalú sportélvezetet nyújtott. A WSpC tetszetős és tartalmas játéka sok élvezetet szerzett a körülbelül ötezer főnyi közönségnek, de a BAK csapata teljesen formán kívül lévén,

ellenfelének közelébe sem ért játéktudás tekintetében és így maga a mérkőzés meglehetősen unalmas és érdektelen volt.

A WSpC csapatában egy elsőrangú képességű és rendkívül megnyerő módon játszó csapatot volt alkalma a magyar közönségnek megismerni. A csapatot jó hír elérte meg, amennyiben tavaszi mérkőzéseiken igen szép eredményeket értek el s a legutóbb az I. Viennának igen erős védelemmel rendelkező csapatát könnyen legyőzték. A csapat főerőssége a teljesen kisziszolt és rendkívüli precizitással véghezvitt összjáték. Alig láttunk még csapatot, mely minden tervét és akcióját annyira tisztán csak összjátékra alapítaná. Az összjáték mellett még rövid, lapos passzjátékuk az, mi munkájukat rendkívül tetszetőssé és egészen angol stílusúvá teszi.

A BAK egész játékát a rendszertelenség, egymás meg nem értése jellemezte, úgy látszik, a csapat túlságosan izgatottan ment be első itthon játszott nemzetközi mérkőzésébe. Nagyon érthető volt az összjáték hiánya is, mert egyéni játék sokat pótolhat ki pályán, de jó csapattal szemben rendez pályán csak összjátékkal lehet érvényesülni.

A mérkőzés nem tartozott az élvezetes mathek közé és különösen, mikor a WSpC kilenc emberrel játszott, rendkívül unalmassá vált, mielőtt a közönség zajosan kifejezést adott, hangosan biztatván a mérkőzőket, hogy hagyják már el a pályát.

Biró Szűsz Hugó volt. (MTK.)

FTC, MTK és BTC kombinált csapat — Grazer Athletiksport Club 3 : 1. A WSpC—BAK mérkőzése után folyt le a millenárius pályán fenti mérkőzés, melyre a következő magyar kombinált csapat állt ki :

	Fritz			
	(FTC.)			
	Révész	Manglitz		
	(MTK.)	(FTC.)		
	Gorszky	Szűcs	Kovács	
	(FTC.)	(MTK.)	(BTC.)	
Oláh	Károly	Biró	Szántó	Szeitler
(BTC.)	(MTK.)	(MTK.)	(MTK.)	(FTC.)

A mérkőzés sok sportértékkel nem bír, mert a gráci csapat csak harmadrangú klasszist képviselt és másodosztályú csapataink átlagos nivóját alig múlta valamivel felül, a magyar kombinált vagy „második magyar válogatott” csapat pedig egy teljesen ötletszerűen összeállított csapat volt, mely egyáltalán nem képviselhette a legjobb magyar tizenegy leszámításával is fennmaradó játékosok legjobbjaikat. Az utóbbi időben gyakran előforduló kombinált vagy válogatott csapatok sűrű szereplését egyáltalán nem helyeseltük. Csapataink sokkal jobban el vannak foglalva a bajnoki és mindenféle egyéb díjmérkőzésekkel, sem hogy kithetnék magukat az ilyen tisztán üzleti szempontból esetről esetre összeállított, csapatokban való túlságos játék folytán annak a veszélynek, hogy idő-

előtt letörjenek. Az is tapasztalható volt, hogy az ily kombinált csapatokban játékosok minden ambíció és kedv nélkül tesznek eleget feladatuknak és távolról sem produkálják azt a lelkes, szép játékot, mint mikor egyesületünk színeiben játszanak. Ezekből következik, hogy az ily csapatok által elért eredmények nem érik el a kiváló egyesületi csapataink által elérhető sikereket, de a külföld előtt válogatott csapatokként szerepelvén, természetsszerűleg rontják a magyar footballsport nívójáról keringő jó híreket.

A gráci csapat közelről sem éri el az évekkel ezelőtt nálunk szerepelt gráci csapatok klasszisztát. Egyetlen jó tulajdonságok a gyors és élénk játékmódoruk. Rendkívül agilisek a labda megszerzésében, minden akciójukat a gyorsaság és elhatározottság jellemzi. Ellenben feltűnően fogyatékos labdatechnikájuk, jól stopolt labdát alig láttunk tőlük.

A magyar kombinált csapat sokkal gyengébben játszott, semmint ezt a csapat összeállításából következtetni lehetett volna. Játékát főleg az indolencia és könnyelműség jellemezte. Az egyes játékosok is formájukon alul játszottak, azonkívül az egész csapaton bizonyos kimerültség volt észlelhető, mi kétségtelenül azon mértékken felül való sok játéknak tulajdonítható, melyben egyeseknek az utóbbi időben része volt. Jellemezte még a magyar csapat játékát a teljes tervszerűtlenség, mely főleg a támadásban nyilvánult meg. Pedig a csatársor egyénileg nagyon jól játszott; hogy több eredményt elérni nem tudtak, az főképp az önző játékoknak és az összjáték hiányának tulajdonítható. A csatársor és a csapat legjobb embere Szeitler volt, ki gyenge fedezettel állván szemben, teljesen szabadon dolgozhatott. Jó napja volt Oláhnak, kinek beadásai a legkedvezőbb helyzeteket teremtették Károly csak az első félidőben volt jó, ellenben igen szépen és észszerűen dolgozott Szántó. Biró a nek. teljesen alkalmatlan helyen nagyon gyenge volt. A fedezetsorban Gorszky erősen formáján alul játszott. Jó volt Szűcs és Kovács. A védelem volt a csapat leggyengébb része; feltűnő sok labdát hibázott Révész. Fritznek nem sok dolga akadt, a kapott goalt könnyen kivédhette volna.

A mérkőzés az első félidőben igen érdekes volt és sok érdekfeszítő helyzet állt elő. A második félidőben azonban teljesen ellaposodott a játék és a beállott sötétség is hátrányosan befolyásolta a küzdelmet. A mérkőzés kétszer negyven percig tartott.

Torna. Athletika. Vivás.

Magyarország füleslabda-bajnoksága. A Motesz vasárnap délután rendezte a millenárius versenypályán a magyarországi füleslabda bajnokság budapest kerületének előmérkőzéseit. A Moteszt ezért csak elismerés

illeti, mert egyrészt sportszerű programjának egy neves pontját valósította meg, másrészt a magyar tornászközönség egy régi óhajának tett eleget e bajnokságok megrendezésével. A budapesti kerületi bajnokságért négy csapat küzd, ugymint a Postások a III. ker. Torna- és Vivó Egyesület, a Budapesti (Budai) Torna Egylet és a Budapesti Torna Club. Érthetetlen előttünk az MTK és a BEAC távolmaradása a bajnoki küzdelmekről, mely egyesületek csapatai pedig a legutolsó debreczeni tornaversenyen elsőrangú szerepet játszottak. Ami magát a csapatok által produkált játékot illeti, azon határozott javulást konstatálhatunk. A kétkézes dobások nagyok és szépen helyezettek, az egykezes dobások pedig méltó feltűnést keltettek. Egyáltalán az eddig látott tervszerűtlen és kapkodó játék helyett szépen átgondolt és észszerű játékot láttunk. Ami a csapatok erősségét illeti, úgy a BBTE, a III. ker. TVE és a Postások teljesen egyenrangú ellenfelek, kik egymás felett csakis a jobb fitness dönt el egy mérkőzést. Az előmérkőzésekből a Postások és a BBTE került ki győztesként s e két csapat fogja a kerületi bajnokság címéért legközelebb döntőmérkőzést játszani. Bármely csapat győz, méltó csapat nyeri majd a budapesti kerület bajnokságát s jelesen fogja az országos bajnokság döntőjében Budapestet képviselni.

Postások — Budapesti Torna Club 9 : 0. A Postások csapata daczára annak, hogy több tartalékkal játszott, minthogy néhány játékosuk a magyar birkózó bajnokságokban vett részt, biztos győzelmet aratott a BTC csapata felett, mely az ugynevezett „alkalmi csapat” benyomását keltette. A postások látván az első félidőben mely 3 : 0 arányban végződött javukra, ellenfeleik gyengeségét, nem nagyon erőltették meg magukat. A győztes csapat játékaról nem lehet még ma kritikát mondani, mert a BTC vel szemben, melynek soraiba csakis Iszer Károly a BTC érdemű elnöke és Schertln produkáltak némi játékot, nem volt módjukban erejüket bemutatni, de így is feltűntek Erődy, Tóth, Rusznyák és Hanák kitűnő játékkal, kik a csapat nagy erősségeit képezik, de azt hisszük, BBTE nagyon is erős ellenfele lesz a döntő mérkőzésben. A második félidőben Postások 6 gólt rugtak. Biró Ruda Győző (III. k.) volt.

Budai T. E.—III. ker. TVE. 4 : 0. Két teljesen egyenrangú csapat ritka szép küzdelme volt e mérkőzés, melyet a nagyobb szerencsével játszó Budai nyert meg. A III. kerületiek különösen a két kézes dobásokban voltak jobbak a budaiaknál, kik azonban a labda elfogásában voltak erősebbek. A játékban általában a III. k. voltak fölényben, sokat és erélyesen támadtak, de a gól hajtásban határozottan a balszerencse üldözte őket, ami látszólag lehangolta a csapatot. Az első félidő 1 : 0 arányban végződött a budaiak javára. A mérkőzést Iszer Károly (BTC.) vezette.

József főherceg a főiskolai bajnoki viadal fővédnöke. Mint minden évben, úgy az idén is nagy sulyt helyezett a Müegyetemi Athlétikai és Football Club arra, hogy a tavaszi főiskolai bajnoki viadala ne csak ifjúság és a sportkörök, hanem a legfelsőbb körök részvételével folyjon le. Így József főherceg ő fensége kilátásba helyezte a fővédnöksége alatt lefolyó viadalon való megjelenését és alapos reménye van az ifjúságnak arra, hogy gróf Apponyi Albert kultusz- és Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszterek is megjelenjenek. Csak természetes, ilyen körülmények között az, hogy maga a főiskolai ifjúság óriási lelkesedéssel készül a klasszikus ünnepélyre.

A Ferencvárosi TC. házi vivőversenyt rendezett április 27-én este. A versenyben kilencen vettek részt, kiknek sikeres szereplése a club rendkívül agilis tehetségű mesterének, Schlotzer Gáspárnak érdeme. A verseny eredménye a következő:

1. Jeney József (2 tuss. hátrány.)
2. Heitz Hugó hátrány nélkül.
3. Berán Nándor hátrány nélkül.
4. Rombay István hátrány nélkül.
5. Mándy János hátrány nélkül.
6. Fodor Károly hátrány nélkül.
7. Patatics Rezső.
8. Scheibel József.

Honk Lajos versenyen kívül indult.

A résztvevők közül elsősorban a győztes Jeney kiváló versenyzőnek ígérkezik, a kezdők közül pedig Heitz, Berán, Rombay.

A Fővárosi Vivó Club április hó 28, 29. és 30-án rendezte szokásos évi záróversenyét a tagok óriási részvétele mellett. A vivók 3 csoportban mérköztek. 28-án vivott az első junior-csoport, melynek győztese Éber István, második pedig Dános László lett. 29-én viytak seniorok. E versen Stiller Mihály, Pick Jenő, Gyárfás Lajos és dr. Jellinek Manó között négyes holtversenynyel végződött; első lett közülök a kitűnő formában levő Stiller, második Pick. 30-án a senior verseny két helyezettje és a Club 3 legkiválóbb vivója, dr. Földes, Lehner és Sötér között volt mérkőzés, melyet nagyszámu hölgyközönség is végignézett. Ezt a versenyt erős küzdelem után Sötér Gyula, a fényes versenymultu, kiváló vivó nyerte meg; második dr. Földes, harmadik Lehner lett. A verseny után a helyezettek, továbbá Ágai Gyula, dr. Sacher Róbert, dr. Schöffner Pál és dr. Fenyvesi Richárd vivóakadémiát rendeztek, melyen a Torioselli Angelo mester változatos és plasztikus vivómodora szemét gyönyörködtető módon érvényesült. A jury tagjai: Satori Ernő elnöklete alatt dr. Todesko Lajos, Hoch H. Hugó, továbbá Gyárfás, Lehner, Földes, Stiller, Ágai és Sacher voltak.

A Magyar Nép Művészete

szakértők és művészek
közreműködésével írta

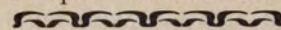
MALONYAY DEZSŐ.

ÖT KÖTETBEN, TOBB SZAZ
POMPÁS SZINNYOMATÚ
TÁBLAVAL ÉS MŰMELLÉK
LETTEL; EZREKET MEGHA-
LADÓ A SZÖVEG KÖZE
ccc NYOMOTT KÉPPÉL. ccc

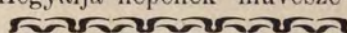
KIADJA:

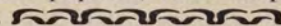
A

FRANKLIN-TÁRSULAT
BUDAPESTEN.

A most megjelenő első kötet a kalotaszegi vidéket, annak népét, viseletét, falusi életét, építészetét + pásztor- és iparoskészségeit, házi ipar művészetét (szövés, fonás, varrás, himzés, a ag-, fa-, csont-, bőr-, fémművesség, szobor-szat stb.), templomait, temetője művészetét s népies eredetű műemlékeit ismerteti.

Az ezrekre menő illusztrációk a helyszínen gyűjtött és készült rajzok, tervek, fényképek kitűnő reprodukciói. A fej- és záróléczek, szövegek képek, műmelléletek, színes műlapok sokasága olyan változatossá teszi a munkát, hogy hozzá hasonló gazdaságú eddigelé nem jelent meg a magyar könyvpiaczen.

A II. kötet az erdélyi székelység és Toroczkó, a III. a duntúli magyarság, a IV. és V. pedig a Nagy-Alföld, a Felvidék és az északkeleti Hegyalja népének művészetéről fog szólni.

A munka albumszerű nagy kvartalkú kötetekben, rendkívül finom papíron, ritka szép betűkkel jelenik meg.

az öt kötetből álló fényes
« kiállítású mű ára diszes »
« « kötésben 120 korona. » »

Megrendelhető két koronás havi
« részletfizetés ellenében is. »

LAMPEL R.
könyvkereskedése.

(WODIANER E. és FIAI) részvénytársaságnál Budapest,

VI., Andrásy-út 21.

és minden könyvkereskedésben.

Előfizetési díj:

Negyedévre... — 2 kor.
Félévre... — 4 kor.
Egész évre... — 8 kor.

=====
Egyes szám 40 fill.
=====

HERKULES

SZERKESZTIK:

PORZSOLT JENŐ.

PORZSOLT KÁLMÁN.

Főmunkatárs: KÁRPÁTI BÉLA.

Szerkesztőség és
kiadóhivatalIX., Ferenc-körut
31. szám, I. em.Majus 31. és
augusztus kivételével
havonta kétszer.

Achilles Sport-Egylet
Aradi Korcsolyázó-Egylet
Budapesti polgári lővészegyes.,
Budapesti Torna-Club,
Beregszászi Korcsolyázó-Egylet,
Bpesti hegyvidéki Turista-Egyl.,
Budapesti Torna-Egylet,
Délvidéki Kerékpár-Egylet,
Debreczeni Korcsolyázó-Egylet,
Debreczeni Torna-Egylet,
Fővárosi Vivó-Club,
Érsekújv. Vivó- s Torna-Egyes.,
Győri Csónakázó-Egyesület,
Gyöngyösi Korcsolyázó-Egylet,
Kassai Korcsolyázó-Egylet,
Kassai Tornázó- és Vivó-Egylet,
Kolozsvári Athletikai Club,

Kolozsvári Korcsolyázó-Egylet,
Körmendi Athletikai Club,
Kunsmártoni Csón.-Korcs.-Egyl.,
Lévai Torna- és Vivó-Egylet,
Lőcsei Korcsolyázó-Egylet,
Lőcsei Vivó- és Torna-Egyesület,
Magy. Testgyakorlók Köre,
Márm.-szigeti ifj. Torna-Egylet,
Magyar Uszók-Egylet,
Maros-Vásárhelyi Torna-Egylet,
Magyar-Óvári Torna- s Vivó-Egyl.,
Maros-Vásárhelyi Kerékpár-Egyl.,
Maros-Vásárhelyi Korcs.-Egylet,
N.-Bányai Torna- és Korcs.-Egyl.,
Nagy-Enyedi Korcsolyázó-Egylet,
Nagy-Kanizsai Torna-Egylet,
Nagy-Kállói Korcsolyázó-Egylet,

Nemzet! Hajós-Egylet,
Neptun Bpesti Evező-Egylet,
Ó-Becsei Kerékpár-Egyesület,
Ó-Budai Torna-Egylet,
Pécsi Athletikai Club,
Pápai Korcsolya-Egylet,
Pozsonyi Torna-Egylet,
Privigyei Korcs.-Egylet,
Rimaszombati Korcs.-Egylet,
Quarnero Csónakázó-Egylet,
Sátoraljai helyi Korcs.-Egylet,
Selmeczi Akad. Athleta Club,
Soproni Korcsolyázó-Egylet,
Soproni ev. főgymn. testgy. Köre,
Sportkedvelők Köre,
Szabadkai Sport-Egylet,
Szabadkai Torna-Egylet,

Szarvasi Korcsolyázó-Kör,
Szatmár-Németi Torna- s Vivóegyl.
Szegedi Csónakázó-Egylet,
Szegedi Korcsolyázó-Egylet,
Szegedi Torna-Egylet,
Székely-Udvarhelyi Korcs.-Egylet,
Székestehérvári Korcs.-Egylet,
Szegedi Kerékpár-Egyesület,
Szászvárosi Athletikai-Club,
Szolnoki Korcsolyázó-Egylet,
Temesvári Korcsolyázó-Egylet,
Pöröntáli Korcs.- és Hajós-Egylet,
Torontáli Athletikai Club,
Tordai Korcsolyázó-Egylet,
Ujvidéki Kerékpár-Egyesület,
Veszprémi Torna-Egyesület,
Zsombolyai Athletikai-Club

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Az osztályozásról.

Ha valahol lehet beszélni az osztályozás felesleges, sőt sokszor káros voltáról, ugy a tornánál csakugyan lehet, de kell is. Mert még ma is hány iskolában divatos a német pedantériával végrehajtott „pontozás“? A gyerek huzódik, tolódik, sarkaz stb. míg a tanár pontosan jegyez; az eredmény pedig a sok négyes; mert a szegény gyerek nem tud kellő pontokat elérni! Azt mondják e régi rendszer hívei, hogy ez így igazságos és így lelkesítjük a fiukat az erősödésre. Pedig dehogy is igazságos és dehogy is lelkesítő az ily osztályozás! A tanuló ereje, nagyon jól tudjuk, de még ügyessége is, legkevésbé függ ő tőle, hanem függ a rátermettségtől. Ha aztán a gyenge, de igyekvő gyereket igazságosan (?) osztályozzuk, hogy lelkesítse ez őt a tornára.

Azt is hallottuk az osztályozás védelmére, hogy ezzel a fegyelmezés is könnyebb, meg így emelkedik a tanulók előtt a tornának az értéke. Mindezen okoskodások pedig nagyon szomorú állapotokról tesznek tanuságot; arról ugyanis, hogy sok helyen a fegyelmet a négyessel való fenyegetéssel érik el. Mily nagy tévedés az elméleti tárgyaknál is, ha magaviseletet a tanulási rovatban osztályozzuk, de még helytelenebb ez a tornánál. A magavise-

letnek külön osztályzata van, tessék ide írni a megjegyzéseket; s a még oly rossz fiu is kapja meg minden tárgyból az érdemelt osztályzatát. Általános tapasztalat, hogy főleg a fegyelmet, tekintélyt fenntartani nem tudó tanárok fegyelmeznek a négyesek adogatásával.

Az osztályozással akarják talán a tornatanárok a maguk és tárgyuk értékét emelni? Ez még nagyobb tévedés az előbbinél, mert a tanárnak nem tárgya fontosságával, hanem egyéniségével kell tekintélyt szerezni. Ismerünk több olyan tornatanárt, kinek tekintélye, fegyelmezési ereje egyenlő, sőt lehet, hogy nagyobb, mint az igazgatójáé. Ismerünk olyan tornatanárt, ki osztályozás, durvaság, büntetés nélkül vezeti nagy iskoláját olyan fegyelmezetten, mint a katonákat szokták. De itt minden gyermek arcán, szemén, nem a félelem, hanem a ragaszkodás látszik.

Meg kell itt jegyeznem, hogy a tornatanár tekintélye nemcsak magától a tornatanítástól, hanem az iskola és a tanári kar szellemétől is függ, hogy legyen olyan iskolában tekintélye a tornatanárnak, hol róla a kollégák csak per tornamester beszélnek.

Visszatérve a tornaosztályzatokra, azt szeretnők, ha már az osztályozás megmarad, hogy a legelső érdem ne az elért eredmény, hanem a tanusított igyekezet legyen. Azért a

kitűnő tornásznak született gyermek kapja meg a maga jelesét, de a gyenge és igyekvő is.

A tornatanár ismeri ugyanis minden tanítványának erejét, képességét, igyekezetét, ezeket egybevetve osztályozzon minden pontozás nélkül. Azután állítsa fel sorokba az osztályozottakat nézze végig a sorokat s ha talál ily valami igaztalanságot, javítsa, sőt hallgasson a fiuk jó és rossz indulatu kritikájára is. A nyilvános osztályozásnak megvan a maga megnyugtató hatása.

A tornázást pedig, ha fiuk nem üznék négyesek osztogatása nélkül szívesen, akkor csak keressük a hibát a tornatanításunkban, de négyest senkinek se adjunk.

L. M.

Iskolák. Főiskolák.

A MAFC. főiskolai bajnoki viadala. A MAFC. óriási közönség jelenlétében rendezte a főiskolai sportszövetség megbízásából a második bajnoki viadalát. A versenyen a MASz. és MOTESz. athletái kivétel nélkül indultak, minthogy a FSz. igen helyesen a szövetségek harcában teljesen semleges álláspontra helyezkedvén, versenyén mindkét tábor atlétaát engedte indulni. A versenyek kivétel nélkül kitűnő eredményekkel végződtek s örömmel konstatáljuk, hogy főiskoláinkon immár intenzív athletikai élet uralkodik. A BEAC. igen liberálisan megengedte, hogy a tudományegyetem minden athletikával foglalkozó hallgatója színeiben indulhasson. Igaz, hogy csak így volt lehetséges, hogy Budapest székesfőváros díját, mely pontversenyre volt kitűzve, nyerje a MAFC. ellen. Igen előnyösen szerepeltek a vidéki főiskolák képviselői, kik nem kevesebb mint négy versenyt nyertek. A főiskolai bajnokságok közül a budapesti tudomány és műegyetem egyenként két, az állatorvosi akadémia, az eperjesi jogakadémia és a kolozsvári egyetem egy-egy bajnokságot nyertek. A nap legszebb eredményét Szegedy Géza, a kolozsvári egyetem kiküldötte érte el a magas ugrásban 176 cm-es eredménnyel, megjegyzendő, hogy e kiváló athleta csak hajszálnyival ütötte le a 182 cmt. Kiváló eredményt ért el Jesina a diszkoszvetésben és Ludinszky a 100 yardos síkfutásban, míg Szende Andor a gátfutás bajnokságát csak igen gyenge és egy bajnokhoz nem méltó eredménnyel nyerte meg. A főiskolák stafétáját a Ludinszky és Toldyval megerősített BEAC. nyerte játszva könnyedséggel a MAFC. ellen igen jó idő alatt, kár hogy e stafétája nem állandó, minthogy Toldy a Postások és Ludinszky a budaiak kiváló versenyzője.

A versenyrendezés körül Mór Jenő, a FSpSz. agilis főtitkára és Holits Gábor a MAFC. athletikai művezetője szerzett kiváló érdemeket.

100 yardos síkfutás a magyar főiskolák bajnokságáért:

(Védő Márton Gyula (MAFC.) 11 mp.)

Bajnok : Ludinszky Lajos (BEAC.) 10.4 mp. (főisk. rekord).

2. Majunke Erik (KASE.).

3. Wiesner Frigyes (BEAC.).

Diskoszvetés a magyar főiskolák bajnokságáért:

(Védő Antal Pál (BEAC.) 36 m. 36 cm.)

Bajnok : Jeschina Ferencz (Állatorvosi főisk.) 38 méter 85 cm. (főisk. rekord).

2. Antal Pál (Eperjesi jogak.) 37 m. 67 cm.

3. Veres Lajos (KEAC.) 36 m. 22 cm

100 yardos junior síkfutás :

1. Rác Károly (BEAC.) 10.8 mp. (nagy hátszél).

2. Olasz Andor (BEAC.).

3. Révész Béla (BEAC.).

1 ang. mértf. síkfutás a magyar főiskolák bajnokságáért:

(Védő Fekete István (MAFC.) 5 p. 32.6 mp.)

Bajnok : Bruger Géza (Eperjesi jogak.) 5 p. 5.6 mp. (főisk. rekord).

2. Garam Jenő (BEAC.).

3. Tolnay Jenő (MAFC.).

Távolugrás :

1. Majunke Erik (KASE.) 614 cm.

2. Szabó Béla (DAAC.) 612 cm.

3. Batizi Gusztáv (DAAC.) 598 cm.

¹/₄ ang. mértf. síkfutás a magyar főiskolák bajnokságáért :

(Védő : Holics Rezső (BEAC.) 58 mp.)

Bajnok : Toldy Gaszton (BEAC.) 56.4 mp. (főisk. rekord).

2. Holics Rezső (BEAC.).

3. Bruger Géza (Eperj. jogak.).

Magasugrás a magyar főiskolák bajnokságáért :

(Védő : Szegedy Géza (KEAC.) 165 cm.)

Bajnok : Szegedy Géza (KEAC.) 176 cm. (főisk. rekord).

2. Szabó Béla (DAAC.) 171 cm.

3. Abarbanell Róbert (BEAC.) 161 cm.

Helyből távolugrás:

1. Szende Andor (MAFC.) 295 $\frac{1}{2}$ cm. (főisk. rekord).

2. Fáy István (MAFC.) 283 cm.

3. Abarbanell Róbert (BEAC.) 278 cm.

220 yardos síkfutás a magyar főiskolák bajnokságáért:

(Védő: Déry Emil (MAFC.) 24.6 mp.)

Bajnok: Déry Emil (MAFC.) 24.8 mp.

2. Manusich István (BEAC.)

3. Balogh János (DAAC.)

Sulydobás:

1. Debreczeny István (DAAC.) 11 m. 78 cm.

2. Fáy István (MAFC.) 11 m. 33 cm.

3. Veres Lajos (BEAC.) 11 m. 26 cm.

120 yardos gátfutás a magyar főiskolák bajnokságáért:

(Védő: Gróf Csáky István (MAFC.) 21.6 mp.)

Bajnok: Szende Andor (MAFC.) 18.6 mp. (főisk. rekord).

2. Olasz Andor (BEAC.)

3. Gróf Csáky István (MAFC.)

Főiskolák staféta mérkőzése 4×100 méter:

Múlt évi győztes a (MAFC.)

1. BEAC. (Toldy, Ludinszky, Wiesner, Révész) 48.2 mp.

2. MAFC.

3. DAAC.

A pontversenyt Budapest székesfőváros díjáért a BEAC. nyerte a MAFC. ellen, míg harmadik Debreczen lett.

Labdarugás.

Manchester United — Ferencvárosi Torna Club 7:0. Roskadásig megtelt tribünök várták a legjobb magyar csapatnak az angolok elleni küzdelmét vasárnap délután, melynél mozgalmasabb és incidensekben bővelkedőbb délutánja nem igen volt még labdarugó sportunknak.

Az angolok szentelen magaviselete, a bíró pipogyasága, felkorbácsolták a magyar csoport goalképességé miatt amugy sem szunnyadó szenvedélyeket, olyannyira, hogy a mérkőzés végén mind az angoloknak, mind a bírónak rendőri fedezet mellett kellett menekülniök.

Labdarugó-sportunkat két arculesapás érte vasárnap. Az egyik, — az angoloktól szenvedett sulyos vereség — még csak elviselhető lett volna, de a má-

sik — amely szerint egy intelligencia nélküli közönséges emberekből álló angol csoportnak durvasága kénye-kedve szerint történjék itt nálunk minden, ennek a bekövetkezése kivétel nélkül mindenkit elkeserített.

És mindezek előidézője a jóakaratu, de energia nélküli bíró volt, akinek különben nevéhez már fűződik egynehány football-botrány (Sparta, Criketter).

Az első incidens, ami miatt percekig szünetelt a játék, a goalbíró miatt történt, akinek egyik ítélkezése nem tetszett az angoloknak, miért is annak eltávolítását kérték, különben — kiállanak. És a bíró engedve az angolok fenyegetésének, az általa előzetesen odaállított goalbíró a kaputól elküldte. Ettől kezdve a bíró teljesen az angolok befolyása alatt állt és mindent elnézett nekik. A második félidőben meg előbbi hibáit mintegy jóváteendő, feltűnően szigorú volt az angolokkal szemben, miért is azok egyike pofontígert neki. A bíró erre a játékost ki akarta állítani, azonban az nem ment ki, társai pedig szolidaritást vállaltak vele. Tíz percig tartó tárgyalás után ismét mi magyarok adtuk be a derekunkat, amennyiben egy állítólagos bocsánatkéréssel az ügy az angolok szája szerint elintéződött. A mérkőzés egész folyamata alatt olyan visszatartóan viselkedtek az angolok, hogy a játékuk révén elért érdemeiket teljesen lerontotta a magatartásuk.

Ami a mérkőzés érdemi részét illeti: az angolok igazán csodás játékot produkáltak vasárnap. Meglátott rajtuk, hogy teljes igyekezettel dolgoznak. Szemkáprázató trükkjeik, pontos összjátékuk, szédületes gyorsaságuk, amellyel a labdára meunek, mindenkit elragadott. Jobbszélsőüknél, a világhírű Meredithnél tüneményesebb játékos még nem járt nálunk, bár ő vasárnap is 20 pernyi munka után — csak lazált. Kitűnő volt még a balszélső és a balösszekötő is. Az előbbi szédületes lerohanáival, az utóbbi pedig feltartóztathatatlan lövéseivel magaslott ki. A többi játékos mind egyforma jó és mind kitűnő művésze a labdának. Leggyengébb talán még a kapusuk, akinek minden lapos lövés kiesett a kezéből.

A magyar csapat, — amely Manglitz megsérülése miatt ugyszólván végig 10 emberrel játszott — nem felelt meg egészen a beléje helyezett bizalomnak. Hiányzott belőlük a tőlük megszokott tűz és lelkesedés. Csupán Rumbold és Rónai volt az, akik feltűnően jól dolgoztak. Fritz a kapuban nagyon gyáván védett.

Mindjárt a mérkőzés elején látszott, hogy az angolok ma belefeküdnek a játékba. Különösen Meredith bámulatos játéka révén egymásután a legveszélyesebb ostromnak van kitéve a magyar kapu, amelybe csakhamar berepül az első goal, mely után Meredith egymaga még két goalt lő. A félidőben még két goal esik, amelyek egyikét egy 11 méteres büntető-rugásból kifolyólag — az angol kapus rugta. Félidő 5:0.

Helyesere után lanyhult az angol tempó, mindamellert a balszárny csodás játéka révén még két goal

esik a magyarok terhére. Gyakran támad a magyar csapat is, de minden siker nélkül, mert az angol védelem elszántan ment.

Egészen sötét van már, mikor a bíró 7 perccel a vég előtt lefűtülte a mérkőzést.

Biró Gabrovitz E. (Bp. Rambler) volt.

Manchester United — BTC, FTC, MTK kombinált 6 : 2.

Nem volt még a millenárius pályán hétköznap annyi néző, mint amennyi május 23-án, pénteken megtöltötte a tribünöket. Az érdeklődés érthető volt, mert hiszen Anglia ez idei bajnokesapata, a Manchester United látogatott el hozzánk egy diadalmas kontinentális tura után. Azok a hírek, melyek a csapat idejövételét megelőzték, még a football sport ellenségeit is kicsalták a mérkőzésre — megszemlélni azt, hogy vajon milyen is lehet az, mikor az angol macska játszik a magyar egérrel?

Az angolok eddig minden mérkőzésüket a legnagyobb könnyedséggel nyerték meg, szinte előre meghatározott goaldifferenciával. Pénteki magyar ellenfelük egy kombinált csapat volt, mely azonban korántsem volt a három fenti egyesület legjobbjaiból összeállítva. A FTC ugyanis tartogatja jó játékosait a vasárnapi mérkőzésre, a MTK viszont a Tőrekvés ellen akar játszani pihent csapattal és így a három egylet csapatai közül a leggyengébb formában levő BTC játékosai — számszerint heten — képezték a kombinált csapat zömét. Mikor ez a csapat megjelent a pályán, a közönség körében a boszankodás moraja futott végig és mindenkit a bekövetkezendő súlyos vereség fölötti esüggedés fogott el. Annál elementárisabb erővel tört ki később a lelkesedés, midőn már az első percekben az angol kapuba repült a labda. Messzire hangzó ujjongás buzdította a magyar fiukat a további küzdelemre, akik ennek hatása alatt lelkes játékukkal szinte egyenlő erejűeknek bizonyultak félelmetes ellenfelükkel szemben. A kiegyenlítő goal az angolok részéről sokáig késett, de mikor bekövetkezett, hát nem jött egyedül, mert csakhamar kísérte őt még kettő. A közönséget kissé ugyan lehütötte a goaloknak ilyenén hullása, mind a mellett minden kínálkozó alkalommal a lehangosabb módon biztatta a magyar fiukat a további sikeres játéokra. A félidő 3 : 1 arányban végződött.

Helyesere után a magyar csapat szél ellen játszva rögtön támad és Korodi, majd Molnár III. lövése majdnem a második magyar goalt eredményezi. Ezen megütközve most már az angolok is teljes igyekezettel játszanak és ugyancsak próbára teszik a magyar védelem jóságát. Két goal volt a támadásaik eredménye, melyek után a magyarok szaporítják az angol mezőbe való látogatások számát. Több kedvező alkalom kínálkozik a goal-lövésre, azonban az utolsó pillanatban szükséges erélyes közbelépés mindig elmarad. A Rónay

jobbszélső által vezetett támadások egyikéből kifolyólag, többszöri sikertelen lövés után Korda leirhatatlan rivalgás között a második magyar goalt lövi, mely után az angolok még egy goallal felelnek. A közönség ugyan erősen tiltakozott a goal ellen — off side miatt — a bíró azonban goalt ítelt.

Az angol csapatban csak egy ember van, a ki játékaival kitűnik. Meredith, a jobb szélső. Tüneményes technikája és mesés labdavitele általános csodálatot keltett. A többi angol játékos oly keveset dolgozott egyénileg, hogy nem lehetett megítélni, — melyik a kiválóbb? Az egész csapat mint egy gép működik és épen ez az, ami a professzionista játékmodort szépség tekintetében az amateur játék-stilus alá helyezi. Kapuvédjük inkább hosszú volt, mint jó. Az első goal tisztán az ő lelkiismeretén szárad. A magyar csapat meglepő jól játszott. Különösen jó volt Szendrő és Ficzer a védelemben és Rónay és Molnár III. a támadásban. Domonkos a kapuban semmi különöset nem mutatott, ha szerencséje van, a goalok közül néhányat kivédhetett volna. A mérkőzést Szűsz Hugó (MTK) vezette, akinek biráskodásával a lelkes közönség nem volt megelégedve.

A nemzetközi mérkőzés előtt training matchben a „33“ FC II. legyőzte a BTC II. csapatát 1 : 0 arányban, ami nagy meglepetést keltett.

Torna. Athletika. Vivás.

A Magyar Olympiai Bizottság a legutóbb megtartott ülésén a következő athleták Londonba való kiküldését határozta el:

- 10 evezős 8900 K költséggel.
- 6 birkózó 3300 K költséggel.
- 5 tornász 3300 K költséggel.
- 8 vivó 5200 K költséggel.
- 12 athleta 8050 K költséggel.
- 9 uszó 5150 K költséggel.
- 2 lawn-tennis 1000 K költséggel.
- 2 czéllövő 720 K költséggel.

A Budapesti Athletikai Klub országos versenye. Csekély számú közönség jelenlétében, de nagy sport-sikerrel rendezte a BAK amerikai-úti pályáján első athletikai versenyt. E versenyen a MASz. egyesületei erősen képviseltették magukat s a versenyzők általában tekintettel a korai tavaszi sasionra igen jó eredményeket értek el.

Részletes tudósításunk a következő:

100 yardos junior síkfutás (3 előfutam után a döntőben):

- 1 Szőke Lajos (DAAC) 10·4 mp.
- 2 Ondrus István (MTK).

3. Szerelemhegyi Erwin (MAC).

Az elért kitünő idő az erős hátszélnek tulajdonítható.

Magasugrás junior:

1. Báró Wardener Iván (MTK) 16¹/₂ czm.
2. Varga Nándor (BAK). 160 czm.
3. Tauber Jenő (MAFC). 157 cz.

Negyed ang. mértf. junior síkfutás:

1. Greiner József (Póstás) 59 mp.
2. Kazár Tivadar (MTK).
3. Neumann Ernő (Egyetértés ILSz.)

Távolugrás junior:

1. Szökő Alajos (DAAC). 602 czm.
2. Somló Antal (MAFC). 585 czm.
3. Hirschler József (MTK). 573 czm.

Súlydobás junior:

1. Szentimrey Dániel (DAAC). 1095 czm.
2. Steinbeisz Jenő (MTK). 994 czm.
3. Bloch Arthur (MAFC). 990 czm.

4-szer 100 méter. Staféta:

1. MTK (Ondrics, Kerekes, Hirschler, Radóczy) 48'4 mp.
2. MAC.
3. BAK.

Biztosan nyolcz méterrel nyerve.

2 angol mértf. gyaloglás:

1. Patak János (Munkás TE) 18 p. 28 mp.
2. Révész Lajos (Typ. SC).
3. Friedman Bernát (BAK).

3 ang. mértf. síkfutás csapatverseny:

1. Lovass Antal (MTK). 16 p 49'6 mp.
2. Bán Kálmán (MTK).
3. Gallián Hermann (MTK).

A csapatversenyt az MTK nyerte walkowerben.

Cross country bajnokság. Magyarország mezei futás bajnokságát f. hó 21-én délután rendezték a MASz. fenhatósága alatt Rákospalota község határában, gyenge részvétel mellett. Csak a MAC csapata indult. Egyéni győztes (bajnok) Becske lett. 2. Merényi. 3. Csurgay. A csapatbajnokságot is a MAC nyerte a következő öt futóval:

1. Becske.
2. Merényi.
3. Csurgay.
4. Veress J.
5. Éder R.

A Magyar Athlétikai Szövetség a napokban tartotta tanácsülését Gerenday György dr. elnöklésével. Az ülés elején megemlékezett az elnök Virava János dr.-ról, a MASz. volt alelnökéről és indítványára kimondta a tanács, hogy megleghangu bucsuiratot intéz Viravához. Részletesen tárgyalták azután a békebizottság jegyzőkönyvét, amelyhez beható vita után egész terjedelmében hozzájárultak és a jegyzőkönyv 4. pontjában említett összes büntetéseket hatályon kívül helyezték, Bárczy István, Brüll Alfréd, Nagy Emil dr. és Teleki Sándor grófnak pedig hálás köszönetét fejezte ki a tanács afölött, hogy MOTESz.-el szemben fennállott differenciát sikerült kiegyenlíteni és a békét létrehozni és noha meg kell állapítani, hogy a béke a MASz. részéről tetemes áldozatokat kívánt, a magyar sport magasabb rend érdekeit szem előtt tartva, készséggel meghajolt a fölkért bizottság döntése előtt és azt nemcsak elfogadja, de annak becsületes végrehajtását is kötelességének elismeri.

A pünkösdi országos tornaünnep. Junius 6., 7. és 8-ikán tartja a Magyarországi Testedző Egyesületek Szövetsége országos tornaünnepélyét a millenáris versenypályán a következő sorrendben:

1. Felvonulás és Himnusz.
2. Közös szabadgyakorlatok.
3. Általános szertornázás.
4. Mintacsapatok tornázás a Vetsey-dijért a korláton.
5. Összetett tornaszat főverseny (nyújtó, korlát, ló, 100 méteres síkfutás, magasugrás).
6. Összetett athlétikai főverseny, egyuttal egyéni is (2000 méteres síkfutás, gerelydobás, távolugrás).
7. 400 méteres (négyyszer 100 m.) stafétafutás.
8. Diszkoszvetés.
9. 1500 méteres síkfutás.
10. 800 méteres síkfutás (vidéki egyesületek tagjai számára.)
11. 100 méteres síkfutás.
12. Magasugrás (csapatverseny hatos csapatoknak).
13. Mintaesapatornázás a BBTE. által alapított „Toldi“ vándordijért.
14. Hölgyek füzére.
15. Mintacsapatok bemutatkozása szabadon választott gyakorlatokkal.
16. Fülelabda-bajnokság (döntő mérkőzés).
17. Labdarugó mérkőzés (döntő a BTC által alapított vándordijért.).

Az egyesületek részéről az ünnepélyen való részvétel május 29-ig jelentendő be a MOTESz. címére (Szentkirályi-utca 26.) Ugyanoda küldendő a nevezések is.

A főiskolai Sport Szövetség közgyűlése. A napokban tartotta a Főiskolai Sport Szövetség II. rendes közgyűlését a Műegyetemi A. és FC. Rákóczi-uti helyiségekben Maróti Géza ü. v. alelnök elnöklése alatt. Megbizottakkal képviselve voltak az összes főiskolai sportegyesületek, bizonyosságul annak, hogy az agilis FSpSz. valóba egységes főiskolai közvéleményt tudott teremteni az ifjuság között. A megjelenteket Maróti Géza üdvözölte néhány meleg szóval. A formalitások elintézése után Moór Jenő főtitkár terjesztette elő jelentését a szövetség múlt évi működéséről. A többi jelentések elintézése után a jövő évi tisztikar így ala-

kittatott meg: **Ügyvezető aelnök:** Maróti Géza műegyetemi sz. tanár (MAFC.), **aelnökök:** dr Klupáthy Jenő tud. egyetemi tanár (BEAC.), dr Kiss Mór egyetemi tanár (KEAC.), dr Stankovits János akad. igazgató (DGASE.). **Ifjúsági elnök:** Kelemen Kornél (BEAC.), **ifj. aelnök:** gróf Csáky István (MAFC.), Palágyi Jenő (KEAC.), Székelyhidy Béla (DAAC.), Urbán Pál (KASE.) **főtktár:** Moór Jenő (MAFC.), **titkár:** ifj. Somody András (KEAC.), **számvizsgálók:** Szepessy Miksa (KASE.), Szunyogh Bertalan (DAAC.), Onczay László (SPAC.), Antal Pál (ET.). **Jegyző:** Helmey József (DAASE.), **pénztáros:** Vargha János (MAFC.). Betöltötte a közgyűlés az elnöki széket is, megválasztván ide a főiskolai sportok egyik lelkes barátját gróf Hadik-Barkóczy Endrét

Magyar vívók az olimpiádon. Az olimpiai végrehajtó bizottságunk vívásszakosztálya husz vívót hívott fel közös trainingre, hogy azok közül június végén a londoni olimpiára kiküldendő nyolcz vívót kiválogassák. A husz vívó a következő:

M. A. C.: Békessy Béla, Mészáros Ervin, Szántay Jenő, Halász Gyula, Krencsey Géza, Nagy Béla dr., Tóth Péter dr., Gerde Oszkár dr., Mészáros Lóránt dr., Pajzs Pál.

Nemzeti V. C.: Werkner Lajos, Hajdu Marcell dr. Vén Fiuk V. C.: Heinrich Aladár.

Fővárosi V. C.: Földes D. dr., Sötér Gy., Lehner A. Budapesti (Budai) T. E.: Apáti Jenő dr., Dunay Bertalan.

Rákossy-iskola: Fuch Jenő dr.

Székesfehérvár T. C.: Lichteneckert András.

Béke a MASz.—MOTESz között. Kétnapi beható tárgyalás után a kiküldött bizottság megállapította azokat a feltételeket, melyek a MOTESz. és MASz. közötti harcot megszüntetik és a magyar sportélet békés továbbfejlődését biztosítják. Az alábbi békeponyzatokból kitűnik, hogy az eredetileg elfoglat merev álláspontjából mindkét szövetség engedett, ami nemcsak a bizottság munkáját dicséri, hanem a szövetségek és a kötelékükbe tartozó sportegyesületek érdeme is. A béke megalapozása, a bojkottok hatályon kívül helyezése, amit a MASz. legközelebbi igazgató-tanácsi ülésén fog eszközölni. Ugy értesülünk, hogy mindkét szövetség tudomásul veszi a béke-bizottság alábbi határozatát:

Jegyzőkönyv a MOTESz. és a MASz. egyesületei kiküldötteinek 1908. évi április hónap 9-én tartott és Iszer Károly, mint a BTC. másodelnöke által egybe, hívott értekezlet alulirottakat felkérte, hogy a MOTESz és MASz. között fenforgó ellentétek kiegyenlítése tekintetében jurszerű jghatósággal döntsenek, Alulirottak e célból összejövén 1908. évi május hó 14. és 15-én s a vitás kérdéseket eszmecsere tárgyává tevé, a következő egyhangu határozattal döntöttünk:

1. A két szövetség továbbra is fennmarad.

2. Az athléтика feletti fenhatóság kérdése a következőképpen rendeztetik:

a) Azok az athlétikai versenyek, amelyek a MOTESz. által rendezett vagy elismert olyan tornaünnepségen rendeztetnek, ahol a felvonulás és szabadgyakorlat minden résztvevőre kötelező, a MOTESz. fenhatósága alá tartoznak.

b) Azok az athlétikai versenyek, melyek kizárólag a MOTESz. kebelébe tartozó valamely egyesület által olyan tornaünnepségen rendeztetnek, ahol a felvonulás és szabadgyakorlat nem kötelező ugyan minden résztvevőre, de az ünnepségen legalább három tornaszám is rendeztetik, a MOTESz. fenhatósága alá tartoznak.

c) Azok az athlétikai versenyek, amelyek kizárólag a MOTESz. kebelébe tartozó valamely egyesület által olyan ünnepségen (viadalon) rendeztetnek, ahol tornaszám nem szerepel vagy legfeljebb két tornaszám van felvéve, az 1908. év végéig a MOTESz. azontul a MASz. fenhatósága alá tartoznak.

d) Minden egyéb athlétikai verseny a MASz. alá tartozik.

e) A rendező egyesületnek jogában áll a b) és c) alatti versenyeknek athlétikai részét a MASz. fenhatósága alatt rendezni, mely esetben a versenyekre nézve az egyesület alá van vetve a MASz. szabályainak.

f) Ha valamely versenyen, amely nem esik az a), b) vagy c) pont alá, torna- és athlétikai versenyszámok vegyesen fordulnak elő, a tornaszámok a MOTESz. az athlétikai számok pedig a MASz. ellenőrzése alatt állanak.

g) Athlétikai bajnokságok rendezése, valamint az országos athlétikai rekordak megállapítása, kizárólag a MASz. hatáskörébe esik.

h) Összetett versenyek, amennyiben az egyes versenyszámok közt több az athlétikai szám, mint a tornaszám, a MASz. hatálya alá tartoznak, különben a MOTESz. alá.

3. A két szövetség a londoni olimpiai játékok után revizió alá veszi általános és athlétikai versenyszabályait és azokat egymás meghallgatásával állapítja meg.

4. A MASz. hatályon kívül helyezi mindazokat a büntetéseket, amelyeket az általa nem engedélyezett versenyeken való részvétel miatt egyesekre kirótt és a két, a szövetség kebelébe tartozó egyesületek egymás nevezéseit kölcsönösen elfogadják.

Ezzel a vitás kérdéseket legjobb belátásunk szerint eldöntvén, még abbéli óhajtásunknak adunk kifejezést, hogy a két szövetség kezdeményezze a magyar sportszövetségesek országos tanácsának létesítését és annak megalakításába valamennyi szövetséget vonja be. Ennek az országos tanácsnak hatáskörébe véleményünk szerint a következő kérdéseket kellene utalni:

1. Az érdekeit szövetségek által elébe terjesztett vitás kérdések eldöntése.

2. Valamennyi szövetséget közösen érdeklő ügyek intézése.

3. Hatóságokkal és a külfölddel szemben valamennyi szövetség közös érdekeinek képviselése.

4. Az ujonnan alakuló szövetségek elismerése.

Az országos tanács szervezése egyebekben nem érintené az egyes szövetségek autonómiáját.

Megtisztelő megbízatásunknak ezzel eleget tévén s azt ezennel megszüntnek tekintvén, a jegyzőkönyvet felolvastuk, helyesnek találtuk, aláírtuk s annak egy-egy eredeti példányát a két szövetség elnökségének megküldjük. Km. Bárczy István s. k., Teleki Sándor gróf s. k., Nagy Emil s. k., Brüll Alfréd s. k.

A Magyar Testgyakorlók Köre országos atletikai viadala. A MTK atletikai viadala 1000 főnyi közönség jelenlétében folyt le f. hó 17-én vasárnap délután a lágymányosi sporttelepen a siker legfényesebb jegyében. E verseny tényleg megérdemelte azon óriási érdeklődést, mert évek óta nem láttunk oly szép és érdekfeszítő viadalt, mint a MTK ezen pompásan rendezett versenyét. A MASz és a MOTESz atletái a f. 15-iki békekötés óta először startoltak együtt ez már maga szenzációs jelleget kölcsönzött a viadalnak.

A nap legszebb versenye a fél angol mértföldes síkfutás volt, melyet Nagy József nyer 2 p. 5 mp. országos rekord alatt a versenyben rosszul taktikázó Bodor ellen. Nagy e futásával egy évek óta fennálló magyar rekordot döntött meg. Elkeseredett küzdelem után győzött Lichtenekert a 300 yardos síkfutásban Radóczy ellen, a korai szezont tekintve igen jó idő alatt a 2 angol mértf. síkfutásban, bizonyítván, hogy ma az ország egyik legjelesebb hosszútávfutója. Igen szép verseny volt a 60 méteres ifjúsági verseny, melyet Kerekes a MTK e jó képességű fiatal sprintere nyert meg szép stílusba, 13 ellenfele ellen. Az ifjúsági stafétát a MTK, kitűnő stafétája nyerte játszi könnyedséggel, igen jó idő alatt a MAC, MAFC és OTE ellen.

A legtöbb díjat a MTK athléta gárdája nyerte, amiért az elismerés első sorban Hertzka Rezsőt a MTK fáradhatatlan és buzgó atletikai osztályvezetőjét illeti.

A rendezés a MTK.-tól megszokott jó volt.

Részletes eredmény a következő :

Ifjúsági 60 méteres síkfutás, (13 induló) 3 előfutam után a döntőben :

1. Kerekes Ferencz (álnév), (MTK.) 7.6 mp.
2. Ondrus István (MTK.).
3. Somló Antal (MAFC.).
4. Angyal Gyula (álnév), (MTK.).

Két méterrel nyerve, ugyanannyival harmadik, mellszélességgel negyedik.

100 yardos síkfutás handicap, (11 induló), 3 előfutam után a döntőben :

1. Ferenczy Pál (Székesf. TC.) 6 m. e. 10.2 mp.
2. Toldy Gaszton (Póstás) 3 m. e.
3. Desztek István (Székesf. TC.) 8 m. e.
4. Simon Pál (MAC.) scratch.

Mellszélességgel nyerve, 2 méterrel harmadik, 1 méterrel negyedik.

Ifjúsági sulydobás (4 induló) :

1. Steinbeisz Jenő (MTK.) 9 m. 55 cm.
2. Pelle István (BEAC.) 9 m. 02 cm.
3. Petrik Henrik (OTE.) 8 m. 92 cm.

Sulydobás handicap (10 induló) :

1. Varga Béla (BEAC.)
2. Brunner János (NAC.)
3. Bánó Manó (MTK.)
4. Komlancs János (Typ. SpC.)

Fél ang. mértf. síkfutás (4 induló) :

1. Nagy József (BBTE.) 2 p. 5 mp. (orsz. rekord).
2. Bodor Ödön (Póstás).
Erős küzdelem után 5 méterrel nyerve.

Távolugrás handicap (11 induló) :

1. Báró Wardener Iván (MTK.)
2. Ferenczy Pál (Székesf. TC.)
3. Aharbanell Róbert (MTK.)
4. Holics Ödön (MTK.)

4×100 méteres ifjúsági staféta, (4 induló) : 2 előfutam után a döntőben) :

1. MTK. (Kerekes, Ondrus, Braun, Angyal), idő : 49.6 mp.
2. MAC. (báró Taxis, Szerelemhegyi, Feketeházy, Kulcsár).

Két angol mértf. síkfutás (7 induló) :

1. Lovas Antal (MTK.) 10 p. 47.8 mp.
2. Bán Kálmán (MTK.) 11 p. 20 mp.
3. Merényi Lajos (MAC.).
4. Kun Berthold (MTK.).

Hivatásos Vivók Egyesülete. Egy új vivómester egyesület alakult a fővárosba, a Hivatásos Vivók Egyesülete címen. Az egyesület alapszabályait a belügyminiszter 60092/908. szám alatt hagyta jóvá. Az egyesület nagy és nemes czélokot tűzött zászlajára. Elsősorban a mestervivósport föllendítését. Amíg ugyanis az utolsó évtizedben az amateur-vivósport óriási lendületet vett hazánkban, úgy, hogy vivóink a világ bármely nemzetének vivóival bátran vetegethetnek, addig 12 év óta egyáltalán nem volt semminemű mesterverseny hazánkban.

A Magyar Nép Művészete

szakértők és művészek
közreműködésével írta

MALONYAY DEZSŐ.

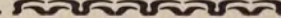

ÖT KÖTETBEN, TOBB SZAZ
POMPÁS SZINNYOMATÚ
TÁBLAVAL ÉS MŰMELLÉK
LETTEL; EZREKET MEGHA-
LADÓ A SZÖVEG KÖZE
ccc NYOMOTT KÉPPÉL. ccc

KIADJA:
A
FRANKLIN-TÁRSULAT
BUDAPESTEN.

A most megjelenő első kötet a kalotaszegi vidéket, annak népét, viseletét, falusi életét, építészetét, pásztor- és iparoskészségeit, házi ipar, vészetét (szövés, fonás, varrás, himzés, a 'ag-, fa-, csont-, bőr-, fémművesség, szobor- és szat stb.), templomait, temetője művészetét s népies eredetű műemlékeit ismerteti.

Az ezrekre menő illusztrációk a helyszínen gyűjtött és készült rajzok, tervek, fényképek kitűnő reprodukciói. A fej- és záróléczek, szövegképek, műmelléletek, színes műlapok sokasága olyan változatossá teszik a munkát, hogy hozzá hasonló gazdaságú eddigelé nem jelent meg a magyar könyvpiaczen.

A II. kötet az erdélyi székelység és Toroczkó, a III. a duntúli magyarság, a IV. és V. pedig a Nagy-Alföld, a Felvidék és az északkeleti Hegyalja népének művészetéről fog szólni.

A munka albumszerű nagy kvartalkú kötetekben, rendkívül finom papíron, ritka szép betűkkel jelenik meg.

az öt kötetből álló fényes
(kiállítású mű ára diszes)
((kötésben 120 korona.))

Megrendelhető két koronás havi
részletfizetés ellenében is.

LAMPEL R.
könyvkereskedése.

(WODIANER E. és FIAL) részvénytársaságnál Budapest,
VI., Andrásy-út 21.
és minden könyvkereskedésben.